

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-04430/2013-ERU

V Jihlavě dne 24. května 2013

Číslo jednací: 04430-10/2013-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-04430/2013-ERU, zahájeném dne 26. dubna 2013 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, společností **X Energie, s.r.o.**, se sídlem Praha - Nové Město, Hybernská 1009/24, PSČ 110 00, IČ: 28245245 ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost X Energie, s.r.o., se sídlem Praha - Nové Město, Hybernská 1009/24, PSČ 110 00, IČ: 28245245, se tím, že v rozporu s ust. § 13 odst. 2 písm. a) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, v období od 1. ledna 2013 do 31. ledna 2013 neposkytoval spotřebitelům při nabídce a prodeji elektřiny informaci o konečné nabídkové ceně, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky, když v cenících elektrické energie pro domácnosti pro všechna distribuční území umístěných na internetových stránkách účastníka řízení neuváděl konečné ceny elektřiny vůbec, dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

II. Dle ust. § 16 odst. 4 písm. a) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, společnosti X Energie, s.r.o., se sídlem Praha - Nové Město, Hybernská 1009/24, PSČ 110 00, IČ: 28245245, ukládá **pokuta ve výši 20 000 Kč** (slovy: dvacet tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 17 odst. 6 téhož zákona do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 04813.

III. Dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti X Energie, s.r.o., se sídlem Praha - Nové Město, Hyberská 1009/24, PSČ 110 00, IČ: 28245245, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 048131.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 26. dubna 2013 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, společností X Energie, s.r.o., se sídlem Praha - Nové Město, Hyberská 1009/24, PSČ 110 00, IČ: 28245245 (dále jen „účastník řízení“), ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že nesplnil povinnosti vyplývající z ust. § 13 odst. 2 téhož zákona, přičemž ceny elektřiny pro domácnosti nebyly v cenících (účinných od 1. ledna 2013 pro všechna distribuční území) umístěných na internetových stránkách společnosti X Energie, s.r.o., do 31. ledna 2013 vůbec uvedeny, a tím porušil povinnost označit své produkty ve zveřejňovaných cenících konečnou nabídkovou cenou, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly, zahájené dne 10. ledna 2013 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Kontrola byla provedena na základě pověření Úřadu č. j. 00378-2/2013-ERU ze dne 10. ledna 2013 vydaného ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. V rámci kontroly bylo provedeno dne 24. ledna 2013 místní šetření a byl z něj pořízen záznam č. j. 00378-4/2013-ERU. Při provedeném šetření byly účastníkem řízení Úřadu předány podklady, které kontrolní orgán požadoval při zahájení kontroly.

II. Kontrolní zjištění

Účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. 141118489 s termínem zahájení licencované činnosti od 12. dubna 2011 a licence na obchod s plynem č. 241118506 s termínem zahájení licencované činnosti od téhož dne.

Kontrola byla zaměřena na zjištění, zda účastník řízení při nabídce a prodeji sdružených služeb dodávky elektřiny a plynu poskytuje informace spotřebiteli tak, aby měl možnost seznámit se s cenou před sjednáním smlouvy ve smyslu ustanovení § 13 odst. 2 zákona o cenách. Zejména kontrolní orgán zjišťoval, zda účastník řízení v cenících u svých produktů uvádí konečnou nabídkovou cenu, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky.

Při kontrole byly účastníkem řízení Úřadu předloženy vytištěné ceníky elektřiny a zemního plynu (platné od 1. ledna 2013) pro zákazníky kategorie domácnost, které byly uveřejněny dne 24. ledna 2013 na internetových stránkách účastníka řízení (www.xenergie.cz). Kontrolní orgán vytiskl dne 11. ledna 2013 z internetových stránek účastníka řízení ceníky elektřiny a zemního plynu (platné od 1. ledna 2013) pro zákazníky kategorie domácnost, které se shodovaly s ceníky vytištěnými dne 24. ledna 2013. Následně dne 31. ledna 2013 vložil účastník řízení na své internetové stránky upravené ceníky elektřiny (platné od 1. ledna 2013) pro zákazníky kategorie domácnost pro všechna distribuční území a téhož dne zaslal Úřadu tyto upravené ceníky elektřiny v elektronické podobě. Z předložených ceníků bylo zjištěno, že konečné ceny:

- elektřiny pro domácnosti nebyly v cenících (platných od 1. ledna 2013 pro všechna distribuční území) umístěných na internetových stránkách účastníka řízení do 31. ledna 2013 uvedeny,
- elektřiny pro domácnosti uvedené v cenících (platných od 1. ledna 2013 pro všechna distribuční území) umístěných na internetových stránkách účastníka řízení od 31. ledna 2013 zahrnovaly všechny daně, cla a poplatky,
- zemního plynu pro domácnosti uvedené v cenících (platných od 1. ledna 2013 pro všechna distribuční území) umístěných na internetových stránkách účastníka řízení zahrnovaly všechny daně, cla a poplatky.

V rámci provedené kontroly bylo tedy zjištěno, že účastník řízení při výkonu licencované činnosti nesplnil svou povinnost poskytnout informace spotřebiteli při nabídce a prodeji elektřiny tak, aby měl možnost seznámit se s cenou před sjednáním smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny, přičemž za cenu je považována v souladu se zněním ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách konečná nabídková cena, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky. Svým jednáním tak účastník řízení porušil ust. § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených ve spisu sp. zn. KO-00378/2013-ERU a jsou uvedeny v Protokolu č. K004713 o výsledku kontroly ze dne 18. února 2013, se kterým byl jednatel účastníka řízení, pan [REDAKCE], dne 27. února 2013

prokazatelně seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem.

III. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly

Ke zjištěním uvedeným v protokolu č. K004713 o výsledku kontroly zaslal účastník řízení dne 5. března 2013 námitky, které Úřad obdržel následujícího dne.

V nich především upozorňoval, že se Úřad dosud nevypořádal s rozkladem podaným ve věci č. j. 10313-7/2012-ERU, který účastník řízení doručil Úřadu dne 31. října 2012. Tato věc se týkala shodného předmětu kontroly, tedy kontroly dodržování § 13 odst. 2 zákona o cenách. Účastník řízení toto zdůrazňoval proto, že posouzení rozkladu do značné míry předurčuje postup kontrolního orgánu i jeho samotného. Rovněž namítal, že není respektován princip hospodárnosti a efektivnosti správního řízení, když je totožný předmět kontroly kontrolován stejným orgánem současně dvakrát, přičemž o opravném prostředku v prvním případě nebylo rozhodnuto ještě ani v době zaslání námitek. Nesouhlasil s odůvodněním kontrolního orgánu, že v téže věci prováděli kontrolu jiní zaměstnanci Úřadu, ani podle něj nelze za relevantní považovat argument, že se nejedná o šetření v téže věci s odkazem na časovou platnost ceníků (leden 2012 x leden 2013).

Zároveň účastník řízení, tak jako v předešlém případě, namítal, že ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách překračuje parametry Směrnice EP a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998, o ochraně spotřebitele při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli v tom smyslu, že záměr směrnice neodůvodněně překračuje. Podle názoru účastníka řízení výklad Úřadu předjímá, že spotřebitel je v intencích českého právního řádu negramotný a je povinností dodavatele spotřebitele detailně a zároveň souhrnně informovat o konečné nabídkové ceně nabízeného produktu (byť by podle účastníka řízení bylo z logického hlediska jiné uvedení ceny, nežli nabídkové konečné ceny, pro orientaci spotřebitele v cenové nabídce snazší a průkazné). Účastník řízení rovněž namítal, že je komodita elektrické energie proměnlivá, a tedy stanovení konečné nabídkové ceny je velmi komplikované a do jisté míry neuchopitelné. Problematičnost tu spočívá zejména v existenci faktoru měsíčního platu za rezervovaný příkon podle jmenovité proudové hodnoty hlavního jističe před elektroměrem, tedy složky regulované platby za dopravu elektřiny a ceny za distribuci. Podle účastníka řízení, pokud není známa hodnota této proměnlivé složky, není možné stanovit konečnou nabídkovou cenu, tedy bez přičtení přesné platby za jistič není prezentovaná nabídková cena nikdy konečná. Není v silách účastníka řízení uvádět v ceníku položku vztahující se ke každé jednotlivé platbě za jistič, neboť potom by byl ceník svou nepřehledností pro zákazníky nepoužitelný. Z tohoto důvodu upřesňuje dodavatel podrobnosti cenových ujednání při sjednávání smlouvy o sdružených službách dodávek s konkrétním zákazníkem, tedy seznamuje zákazníka s konečnou cenou před uzavřením smluvního vztahu.

Účastník řízení tak byl přesvědčen, že uplatňováním takového postupu informuje zákazníka dostačujícím, právně relevantním a pravdivým způsobem. Na závěr upozorňoval, že z praktického hlediska je pro zákazníka nejdůležitější právě jednotková cena komodity a platba za jistič.

Dne 14. března 2013 bylo Úřadem vydáno rozhodnutí o námitkách č. j. 00378-12/2013-ERU, kterým nebylo podaným námitkám vyhověno a kontrolní zjištění obsažené v protokolu č. K004713 ze dne 18. února 2013 bylo potvrzeno.

IV. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 04430-1/2013-ERU dne 26. dubna 2013 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Úřad převzal dne 2. května 2013 do správního spisu sp. zn. KO-04430/2013-ERU kontrolní spis, sp. zn. KO-00378/2013-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 04430-3/2013-ERU. Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající z kontrolního spisu za zcela dostačující a sám z moci úřední další dokazování v průběhu správního řízení nedoplnil.

Dne 2. května 2013 zaslal správní orgán účastníkovi řízení Usnesení, které mu bylo doručeno 7. května 2013. V něm účastníkovi řízení stanovil lhůtu 7 dnů k zaslání kopie výkazu zisku a ztrát za minulé a aktuální účetní období nebo jiný obdobný doklad, kterým by účastník řízení doložil své aktuální hospodářské výsledky či majetkové poměry, s uvedením informace, jaká část tržeb pochází z licencovaných činností. Dne 14. května 2013 obdržel Úřad požadované doklady.

Úřad provedl dne 9. května 2013 dokazování mimo ústní jednání, o čemž byl sepsán protokol č. j. 04430-6/2013-ERU. O této skutečnosti byl účastník řízení včas dne 7. května 2013 vyrozuměn oznámením o dokazování č. j. 04430-5/2013-ERU zasláným dne 2. května 2013. Dokazování bylo provedeno tak, že se oprávněná úřední osoba seznámila s listinami obsaženými ve spisu.

Dne 10. května 2013 zaslal správní orgán účastníku řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. 04430-7/2013-ERU, které účastník řízení obdržel dne 14. května 2013. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí. Účastník řízení této možnosti využil a k podkladům rozhodnutí zaslal dne 20. května 2013 své vyjádření.

Účastník řízení namítá, že z oznámení o zahájení správního řízení mu není vůbec jasné, jakého protiprávního jednání se podle názoru Úřadu měl dopustit a jakému obvinění ze spáchání správního deliktu se má vlastně bránit. Úřad sice uvedl, že se měl účastník řízení dopustit spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách tím, že v cenících účinných od 1. ledna 2013 do 31. ledna 2013 nebyly ceny elektřiny pro domácnosti uvedeny vůbec, ale toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť účastník řízení dle svého vyjádření tvrdí, že jak ve stávajících cenících, tak i v cenících uplatňovaných od 1. ledna 2013, uváděl ceny silové elektřiny pro domácnosti včetně odpovídající sazby daně z přidané hodnoty a členění na pevnou cenu a jednotkovou cenu za odebrané množství. Účastník řízení tak namítá, že v oznámení o zahájení správního řízení není dostatečně přesně vymezený předmět řízení, kdy obsahuje pouze velmi obecný popis jednání. Účastníkovi řízení tak není jasné, jakým konkrétním jednáním naplnil skutkovou podstatu správního deliktu a nemůže se dostatečně účinně hájit. Úřad se tak dopustil procesního pochybení, v důsledku čehož je tak účastníkovi řízení znemožněno uplatňovat procesní práva a hájit oprávněné zájmy.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a s ohledem na to, že se účastník řízení vyjádřil k podkladům řízení, avšak nenavrhl žádné další důkazy a neučinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

V. Popis skutkového stavu věci

Účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. [REDAKCE] s termínem zahájení licencované činnosti od 12. dubna 2011 a licence na obchod s plynem č. [REDAKCE] s termínem zahájení licencované činnosti od téhož dne.

Úřad dne 11. ledna 2013 vytiskl z internetových stránek účastníka řízení ceníky elektřiny a zemního plynu pro kategorii domácnost účinné od 1. ledna 2013. Při místním šetření dne 24. ledna 2013 byly účastníkem řízení vytištěny ceníky (uveřejněné na internetových stránkách téhož dne a účinné od 1. ledna 2013), které se shodovaly s ceníky vytištěnými Úřadem. Ceníky elektřiny pro domácnosti pro všechna distribuční území neobsahovaly konečné ceny elektřiny pro domácnosti, byly zde uvedeny pouze jednotlivé složky, ze kterých se konečná cena skládá.

Dne 31. ledna 2013 vložil účastník řízení na své internetové stránky nové ceníky elektřiny pro kategorii domácnost (platné od 1. ledna 2013), které již konečné ceny elektřiny obsahovaly, a tyto ceníky zaslal téhož dne Úřadu v elektronické podobě.

Co se týče ceníků zemního plynu pro kategorii domácnost pro všechna distribuční území, tyto ceníky konečné ceny zemního plynu obsahovaly již od 1. ledna 2013. Obsahovaly již tedy v souladu s příslušnou právní úpravou ceny, které zahrnovaly všechny daně, cla a poplatky.

VI. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající tím, že poruší některou z povinností stanovených v ust. § 13 odst. 2 až 11 téhož zákona při označování zboží cenami.

Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení je právnickou osobou a zároveň obchoduje se zemním plynem a elektřinou. Z uvedeného tedy vyplývá, že vůči svým odběratelům vystupuje účastník řízení jako prodávající.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách v návaznosti na porušení povinnosti stanovené v ust. § 13 odst. 2 téhož zákona, a to konkrétně povinnosti uvedené v písmenu a) tohoto ustanovení.

Z ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách vyplývá informační povinnost, kterou je prodávající povinen bezpodmínečně dodržovat a plnit, a sice poskytnout při nabídce a prodeji zboží informaci spotřebiteli tak, aby měl možnost seznámit se s cenou, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky, ještě před jednáním o koupi zboží. Z předmětného ustanovení vyplývá tak povinnost označit zboží touto cenou, kterou uplatňuje v okamžiku nabídky a vztaženou k prodávánému jednotkovému množství zboží a určeným podmínkám a zpřístupnit na viditelném místě informaci o této ceně formou ceníků, nebo zpřístupnit tuto cenu jiným přiměřeným způsobem, dále pak předložit nabídkový ceník dílů a činností, pokud se zboží sestavuje z běžných dílů nebo činností na základě zvláštních požadavků kupujícího, nebo oznámit kupujícímu odhad ceny, nelze-li podat informaci o ceně způsoby uvedenými výše.

Povinnost zpřístupnit informaci o ceně dle ust. 13 odst. 2 zákona o cenách na viditelném místě formou ceníků je nutno chápat v energetických odvětvích ve smyslu povinnosti uložené v ust. § 11a odst. 1 energetického zákona. Dle tohoto ustanovení je držitel licence na výrobu elektřiny, výrobu plynu, obchod s elektřinou nebo obchod s plynem povinen uveřejňovat způsobem umožňujícím dálkový přístup uplatňované podmínky dodávek plynu a ceny za dodávku plynu pro domácnosti a podnikající fyzické osoby s roční spotřebou plynu do 630 MWh, podmínky dodávek elektřiny a ceny za dodávku elektřiny pro domácnosti nebo podnikající fyzické osoby odebírající elektřinu z hladiny nízkého napětí. Ve světle výše uvedeného se tak povinností zveřejnit na viditelném místě informaci o ceně formou ceníků rozumí u příslušných držitelů licence a příslušných produktových řad vymezených v ust. § 11a odst. 1 energetického zákona povinnost uveřejnit tyto ceníky způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Z ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách vyplývá, že dotčená povinnost musí být splněna pouze vůči spotřebiteli. Spotřebitelem se dle ust. § 52 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, rozumí fyzická osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Definici spotřebitele můžeme rovněž nalézt v ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, kdy spotřebitelem je fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Z výše uvedeného vyplývá, že pod pojem spotřebitel lze zařadit pouze fyzickou osobu nepodnikající.

V rámci odběratelsko-dodavatelských vztahů v energetických odvětvích se tak povinnosti vyplývající z ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách vztahují pouze k těm odběratelům, kteří vyhovují definici spotřebitele. Obvykle se tak bude jednat pouze o dodávky v rámci kategorie „domácnost“ (správní orgán mimo to poznamenává, že v tomto případě se jedná o označení produktu nabízeného dodavatelem ve vztahu ke konkrétním odběratelům, tedy nikoliv o pojem ve smyslu zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů). Z tohoto důvodu se tak správní orgán zabýval pouze neuvedením konečné ceny pro kategorii „domácnost“. Tento okruh dotčených spotřebitelů též vyhovuje vymezení ust. § 11a odst. 1 energetického zákona, dle kterého se povinnost uveřejňovat způsobem umožňujícím dálkový přístup ceny za dodávku plynu a elektřiny vztahují právě mj. na kategorii domácnost.

Účastník řízení do dne 31. ledna 2013 vůbec nezveřejnil konečné ceny elektřiny pro kategorii domácnost v cenících (umístěných na webových stránkách účastníka řízení) účinných od 1. ledna 2013 pro všechna distribuční území, neboť v cenících byla uvedena pouze cena silové elektřiny ve vysokém a nízkém tarifu a pevná cena za měsíc. Účastník řízení zveřejnil ceny elektřiny pro kategorii domácnost pro všechna distribuční území v souladu s ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách až dne 31. ledna 2013.

Správní orgán prokázal, že účastník řízení při výkonu licencované činnosti nesplnil svou povinnost poskytnout informaci spotřebiteli při nabídce a prodeji elektřiny tak, aby měl spotřebitel možnost seznámit se s cenou před sjednáním smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny, a to označit své produkty cenou, kterou uplatňuje v okamžiku nabídky a vztaženou k prodávanému jednotkovému množství, a která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky, a zpřístupnit informaci o této ceně na viditelném místě formou ceníků, a to v období ode dne 1. ledna 2013 do dne 31. ledna 2013 u ceníků elektřiny v kategorii domácnost pro všechna distribuční území, čímž porušil povinnosti stanovené v ustanovení § 13 odst. 2 zákona o cenách.

Povinnost uvedená v ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách představuje absolutní povinnost každého prodejce ve vztahu k nabídce a prodeji zboží. Toto zákonné ustanovení totiž především chrání spotřebitele tak, aby měli dostatečné a jasné informace o ceně nabízeného zboží a mohli na základě své svobodné vůle a v nejlepším přesvědčení na základě úplných a pravdivých informací co nejlépe zvážit, pro jaké z nabízeného zboží se rozhodnou.

Vzhledem k tomu, že účastník řízení podniká v energetických odvětvích na základě rozhodnutí o udělení licence na obchod s elektřinou, jež nabylo právní moci dne 12. dubna 2011, vnímá jej správní orgán jako držitele licence, který by si již měl být dostatečně vědom svých zákonem stanovených povinností. Je věcí obchodníka, aby si ceníky sestavil takovým způsobem, aby všechny informace nezbytné pro různé kategorie svých zákazníků uváděl vždy v takovém rozsahu, aby nedocházelo k rozporu jeho jednání se zákonem stanovenými povinnostmi.

Tím, že účastník řízení nesplnil povinnosti vyplývající z ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách, tj. neoznačil své produkty ve zveřejňovaných cenících konečnou nabídkovou cenou, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky (konkrétně účastník ve svých cenících elektřiny neuvedl konečnou nabídkovou cenu vůbec), neposkytnul informaci spotřebiteli při nabídce a prodeji elektřiny tak, aby měl spotřebitel možnost seznámit se s cenou před sjednáním smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny.

Správní orgán nadto považuje za nezbytné vypořádat se s námitkami účastníka řízení, které vznesl v rámci kontroly a po zahájení správního řízení.

Úřad předně nesouhlasí s názorem účastníka řízení, že se jedná o šetření v téže věci. Povinnosti vyplývající ze zákona o cenách (případně ze zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon) nebo ze zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů) je Úřad povinen kontrolovat neustále, což se týká i povinnosti vyplývající z ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách. Jestliže dojde ke změně (ačkoliv kontrola ceníků není podmíněna jejich změnou) zveřejněných ceníků v kategorii domácnost, což se obvykle stává s účinností k 1. lednu příslušného roku, je Úřad oprávněn kontrolovat, zda držitel licence poskytuje informaci spotřebiteli tak, aby se mohl seznámit s cenou před jednáním o koupi zboží, čímž je myšlena konečná nabídková cena, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky. Proto Úřad u účastníka řízení provedl kontroly zveřejněných ceníků účinných jak od 1. ledna 2012, tak i ceníků účinných od 1. ledna 2013. Kontrola ceníků účinných od 1. ledna 2013 byla navíc odůvodněna i změnou sazby daně z přidané hodnoty, ke které na přelomu roku došlo. Neukončené správní řízení navazující na zjištěné porušení v kontrole ceníků v roce 2012 nebrání provedení kontroly ceníků za rok 2013. Držitel licence má vždy povinnost udržovat ceníky v takové podobě, aby dostatečně informoval spotřebitele o konečné nabídkové ceně zboží.

Ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách stanovuje povinnosti prodávajících srozumitelným a předvídatelným způsobem, a to i z hlediska možnosti trestního postihu daného ustanovení. Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/6/ES, o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli, stanovila pouze minimální standard ochrany spotřebitelů a není v rozporu s jejím účelem, pokud členské státy přijmou k provedení směrnice do národního práva úpravu pro spotřebitele výhodnější, jak ostatně vyplývá i z článku 10 uvedené směrnice, podle něhož tato směrnice nebrání členským státům přijmout nebo zachovat ustanovení, která jsou z hlediska informovanosti spotřebitelů a porovnání cen

výhodnější. V oblasti trestního práva, potažmo správního práva trestního, působí eurokonformní výklad práva jako korektiv v tom smyslu, že jeho aplikace nemůže vést k rozšíření rozsahu trestního postihu jednotlivce, které by bez eurokonformního výkladu trestné v takovém rozsahu nebylo, nepůsobí však opačným směrem, tzn. použitím eurokonformního výkladu nelze rozsah trestní odpovědnosti stanovený právními předpisy práva vnitrostátního interpretačně zužovat.

K námitce, že stanovení konečné nabídkové ceny je problematické, Úřad konstatuje, že tato povinnost stíhá všechny subjekty prodávající elektřinu nebo zemní plyn bez rozdílu a je jen jejich věcí, jakým způsobem zajistí, že budou mít své ceníky v souladu s obecně závaznými právními předpisy. Tím, že účastník řízení dal ceníky do souladu se zákonem o cenách dne 31. ledna 2013, prokázal, že to splnit lze. Správní orgán dodává, že spotřebitel je typicky ekonomicky slabší stranou závazkového vztahu, a měl by proto mít k dispozici jasnou a přehlednou informaci o konečné ceně zboží. Toto zákonné ustanovení totiž především chrání spotřebitele tak, aby měli dostatečné a jasné informace o ceně nabízeného zboží a mohli na základě své svobodné vůle a v nejlepším přesvědčení na základě úplných a pravdivých informací co nejlépe zvážit, pro jaké z nabízeného zboží se rozhodnou. Účastník řízení mohl svým jednáním uvést v omyl své současné nebo potenciální zákazníky - spotřebitele. Otázka zveřejňování cen je velmi zásadní jak z hlediska rozhodování spotřebitele, tak také z hlediska nastavení jasných a transparentních pravidel hospodářské soutěže na trhu s energiemi. Spotřebiteli musí být umožněno učinit kvalifikované a svobodné rozhodnutí o tom, zda setrvá ve stávajícím smluvním vztahu s dodavatelem energií nebo zda přejde k dodavateli jinému, přičemž zveřejňování cen v cenících je jednoznačně jedním ze zásadních kritérií, kterými se spotřebitel řídí, a pokud není uváděná cena v cenících konečná nabídková cena, nemůže spotřebitel jednoduchým způsobem ceny nabízené různými dodavateli porovnat a případně se rozhodnout pro změnu dodavatele. S ohledem na dlouhodobý charakter smluvních vztahů v energetických odvětvích, zvláště v případě vztahu dodavatel – spotřebitel, je navíc velice žádoucí, aby spotřebitel měl k dispozici veškeré nutné údaje vztahující se k uvedené transakci.

Účastník řízení uvedl, že před uzavřením smlouvy informuje zákazníky o konkrétní konečné ceně zboží. Zákonnou povinností prodávajícího je nejen u zboží uvádět konečnou nabídkovou cenu, ale též zboží takto označovat. U elektřiny a zemního plynu není z jejich povahy možné přímé označování zboží cenou, je tedy třeba informaci o ceně výrobků či služeb spotřebiteli vhodným způsobem zpřístupnit a zajistit jeho informování. Pokud zákon o cenách hovoří o „označování zboží“, nebylo by možno v případě elektrické energie a plynu uvedené ustanovení naplnit toliko ústním informováním zákazníka při uzavírání smlouvy, nýbrž je třeba zboží označit vhodným způsobem, který umožní zákazníkům ještě před uzavřením smlouvy získat informace o konečné ceně zboží.

Námitku účastníka řízení uplatněnou v rámci správního řízení považuje Úřad za účelovou, zejména s přihlédnutím k tomu, že s účastníkem řízení bylo již vedeno správní řízení v obdobné věci (ceníky účinné od 1. ledna 2012) a v nyní posuzovaném případě účastník řízení závadný stav napravil ještě v rámci kontrolního šetření. Byl si tak plně vědom

toho, co přesně je mu ze strany Úřadu vytýkáno. Účastníkovi řízení je vytýkáno, že v cenících elektřiny pro kategorii domácnost účinných od 1. ledna 2013 do 31. ledna 2013 nebyla uvedena konečná nabídková cena vůbec. Účastník řízení měl v tomto období zveřejněné ceníky, které obsahovaly všechny jednotlivé složky ceny elektřiny, nicméně nikde nebyla uvedena cena konečná, která má pro spotřebitele největší význam. Navíc ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách ani nepředpokládá, že by konečnou cenou byla cena podpořená řadou odkazů na další součásti této ceny a že by tedy spotřebitel musel informaci o konečné ceně dopočítávat svým vlastním úsudkem.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže nic změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. ust. § 3 odst. 1 trestního zákona a ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

Úřad zkoumal naplnění materiální stránky ve věci zveřejnění cen v rozporu s ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách. Vycházel zejména ze skutečnosti, že účastník řízení mohl svým jednáním uvést v omyl své současné nebo i potenciální zákazníky – spotřebitele. Otázka zveřejňování cen je velmi zásadní jak z hlediska rozhodování spotřebitele, tak také z hlediska nastavení jasných a transparentních pravidel hospodářské soutěže na trhu s energiemi. Úřad má tak za prokázané, že došlo též k naplnění materiální stránky správního deliktu uvedeného v ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách.

Úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 17 odst. 1 zákona o cenách, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní

povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách.

Správní orgán tak na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení jednal v rozporu s ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách, a tímto svým jednáním se tak dopustil spáchání správního deliktu ve smyslu § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

VII. Uložení pokuty

Účastník řízení se dopustil spáchání správního deliktu uvedeného v ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách, za nějž lze uložit podle § 16 odst. 4 písm. a) téhož zákona pokutu až do výše 1 000 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty správní orgán přihlížel ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména pak přihlížel k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Jak konstatoval správní orgán již výše, porušení povinnosti vyplývající z ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách považuje správní orgán za velmi závažné, a to z důvodu účelu dotčené právní normy, která především chrání spotřebitele a umožňuje jim získat dostatečné a jasné informace o ceně nabízeného zboží a umožňuje jim tak rozhodnout se, zda vstoupí do smluvního vztahu s daným obchodníkem či nikoliv. Správní orgán považuje rovněž za závažné, že jednání účastníka řízení bylo způsobilé uvést v omyl potenciální zákazníky, a tímto ve své podstatě deformovat celý trh s dotčenou komoditou.

Charakteristickým znakem správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je mimo jiné i to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na míru jejich zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek, odpovědnost za daný stav. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu podnikatelské činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o cenách a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. Úřad však zohlednil tvrzení účastníka řízení, že by dle jeho názoru bylo z logického hlediska jiné uvedení ceny, nežli nabídkové konečné ceny, pro orientaci spotřebitele v cenové nabídce snazší a průkazné. Z něj je patrné, že úmyslem účastníka řízení nebylo poškodit oprávněné zájmy spotřebitelů, a k této skutečnosti přihlédl Úřad jako k polehčující.

Úřad přihlédl také k dalším okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. Jako podstatnou polehčující okolnost Úřad vnímá to, že pokud jde o ceníky zemního plynu, obsahovaly již od 1. ledna 2013 uvedení konečných nabídkových cen včetně všech složek,

kteře měly být do ceny zemního plynu zahrnuty. Úřad také přihlédl k tomu, že účastník řízení sice nezveřejnil ceníky elektřiny, které by obsahovaly konečnou cenu této komodity ke dni účinnosti této ceny, nicméně toto účastník řízení v poměrně krátkém čase napravil. To, že účastník řízení uvedl protiprávní stav do souladu s právním řádem již v průběhu kontroly, považuje Úřad za výrazně polehčující okolnost.

Při stanovení výše pokuty se Úřad zabýval taktéž zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu, který existoval v období od 1. ledna 2013 do 31. ledna 2013. Správní orgán sice konstatuje, že protiprávní vztah byl účastníkem řízení napraven až po upozornění kontrolním orgánem, přičemž bez takového upozornění mohl trvat mnohem déle, nicméně přihlíží k poměrně krátké době trvání protiprávního vztahu jako k polehčující okolnosti.

Při posouzení závažnosti protiprávního jednání a škodlivosti jeho následku je také třeba vzít v potaz okruh poškozených zákazníků. Za typově méně závažné delikty lze považovat porušení zákonné povinnosti s omezeným vlivem na spotřebitele, které zasahují pouze malou část maloobchodního trhu.

Správní orgán prvního stupně se při posuzování daného skutku a uvedeného porušení výše uvedeného zákonného ustanovení zabýval mimo jiné otázkou, kolik spotřebitelů mohlo být uvedeným nezákonným jednáním ze strany účastníka řízení postiženo a do jaké míry mohlo ovlivnit jejich rozhodování. Vzhledem ke skutečnosti, že výše uvedená cenová nabídka byla zveřejněna na internetových stránkách účastníka řízení, které jsou volně přístupné na internetu, nemohlo v tomto případě dojít pouze k ovlivnění rozhodnutí současných zákazníků účastníka řízení, ale naopak je správní orgán toho názoru, že vzhledem k výše uvedenému mohlo dojít k ovlivnění mnohonásobně většího okruhu spotřebitelů.

Úřad je toho názoru, že nepravdivé a v případě účastníka řízení neúplné zveřejňování cen za nabízené zboží je závažným porušením příslušných právních předpisů, v tomto případě příslušných ustanovení zákona o cenách, a velkým vlivem dopadá na rozhodování současného nebo potenciálního zákazníka. Tímto odstavcem navazuje správní orgán na otázku, do jaké míry mohlo uvedené nezákonné jednání ovlivnit rozhodování spotřebitelů a potenciálních zákazníků, a je toho názoru, že vzhledem ke skutečnosti, že zveřejněná cena nebyla úplná, a byla zveřejněna bez výše uvedeného, mohlo dojít k výraznému bezdůvodnému ovlivnění rozhodování spotřebitelů a potenciálních zákazníků.

Následky správního deliktu vzhledem k výše uvedenému nicméně celkově hodnotí správní orgán jako méně závažné, a k této okolnosti přihlédl při stanovení výše pokuty jako k polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že s ním bylo již vedeno správní řízení za porušení ustanovení právních předpisů ve věcné působnosti Úřadu. Konkrétně se jednalo

o porušení stejného ustanovení zákona o cenách (kontrola ceníků účinných od 1. ledna 2012). Úřad ovšem přihlédl k tomu, že pravomocně v této věci bylo rozhodnuto až dne 10. dubna 2013, tedy 3 měsíce po zahájení kontroly ceníků účinných od 1. ledna 2013, a účastník řízení nemohl vědět, jaký bude výsledek správního řízení. Proto k této okolnosti nepřihlédl Úřad ani jako k polehčující, ani jako k přitěžující.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133) vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Při ukládání pokuty za porušení cenových předpisů nejsou podle zákona o cenách kritériem při určení výměru pokuty osobní a majetkové poměry pachatele, nicméně podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlédnout.

V neposlední řadě tak správní orgán přihlédl právě k osobě účastníka řízení a jeho majetkovým poměrům. Z výkazu zisků a ztrát k 31. prosinci 2012, který účastník řízení doložil v průběhu správního řízení, vyplývá, že za rok 2011 vykazoval účastník řízení tržby ve výši [REDAKCE] Kč a výsledek hospodaření ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž provozní výsledek vykázal ve výši [REDAKCE] Kč. Z výkazu zisků a ztrát dále vyplývá, že za rok 2012 vykazoval účastník řízení tržby ve výši [REDAKCE] Kč a výsledek hospodaření v záporné výši [REDAKCE] Kč, přičemž provozní výsledek vykázal ve výši [REDAKCE] Kč. Účastník řízení dále uvedl informaci, že 95,74 % výše uvedených tržeb pochází z licencované činnosti.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty, a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí.

Rovněž je nutno přihlédnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

S ohledem na výši tržeb za prodej elektrické energie a zemního plynu a s ohledem na výši pokuty, která je ukládána v dolní sazbě zákonného rozpětí, je zjevné, že pokutu ve výši stanovené ve výroku tohoto rozhodnutí lze považovat za odrazující pro spáchání totožného správního deliktu a může tak plnit represivní a preventivní funkci, zároveň však dle názoru správního orgánu nemůže být považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení a nemá tedy likvidační charakter.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle zákona o cenách. Při určení výše pokuty správní orgán prvního stupně správního řízení rovněž dbal na dodržení zásady činnosti správního orgánu dle ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, aby při rozhodování skutkově shodných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, a pokutu nastavil ve výši odpovídající jeho rozhodovací praxi. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu společenského zájmu v podobě informování spotřebitele.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 20 000 Kč, a to za správní delikt podle zákona o cenách. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hraďí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

otisk úředního razítka

Mgr. Jakub Obůrka v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly

